

2 Дадохъ трѣповете на-рабыте Твои частіе въ птицыте невесніи, плотьта на-иреподобныте Твои въ звѣрове те земніи.

3 Излѣдохъ кръвьта имъ както водъ около Іерусалимъ, и не се намираше който да ги погребе.

4 Быдохме укоръ на ближныте наши, при смѣхъ и поруганіе на околшжителите наши.

5 До кога ли, Господи? да ли ще са гнѣвашъ завсегда? да ли ще са распалюва както огънь раздраженіето Твое?

6 Излей гнѣватъ Твоей на народыте, които Те не познаватъ, и на царствата, които не похваха името Твое:

7 Защото подохъ Іакова, и сѣдалището мѣшпетошиха.

8 Не помени върхъ насъ беззаконїата на-първыте, дано ны пристигнатъ скорш благодѣтробїата Твои, че са уничтожихме премногш.

9 Помогни намъ, Боже, Спасителю нашъ, заради слабата на-името Твое, и шсводини ны, и вѣди милостивъ въ грѣхове те наши, ради името Твое.

10 Защо да речатъ язычницыте: гдѣ (е) Богъ нїхний? нека се познае во язычницыте, предъ очите наши, отмъщеніето на-кръвьта която се пролїа на-рабыте Твои.

11 Нека пристигне предъ Тебе въздыханіето на-затворенныте: споредъ голѣмината на-мышцата Твоа, шсвооди шсвѣденныте въ смерть:

12 И отдай на ближныте наши седмь пати въ пазухата имъ укоратъ нїхний, со съ който Те укориха, Господи.

13 Но нїе людїе Твои, и овцы на-паствата